

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ

Δυὸ καταπιπίστικὰ λόγια γιὰ τὸν «Κοῦρο»

Γράφει ἡ Κα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΤΑΝΟΥ

Τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Νίκου Καζαντζάκη «Κοῦρος», ποὺ ἡ Ἐταιρεία Θεάτρου Κρήτης παρουσιάζει αὐτὲς τὶς μέρες στὰ Χανιά σὲ παγκόσμια πρῶτη δὲν εἶναι μόνο μιὰ προσφορά στὴ Μνήμη του γιὰ τὴ συμπλήρωση 20 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατό του. Εἶναι καὶ μιὰ προσφορά στὸ ποιητικὸ θέατρο. Στὸ εἶδος ἐκεῖνο τοῦ θεάτρου ὅπου ὁ λυρικός λόγος παίζει πρωταγωνιστικὸ ρόλο.

Ἀπαίχτος μέχρι σήμερα ὁ «Κοῦρος» ἀξιώθηκε νὰ πρωτοπαυχτεί στὴ γεννέτερη ποιητικὴ πού εἶναι καὶ ὁ χώρος ποὺ ἐκτυλίσσεται ἡ ὑπόθεσή του.

Ὅπως σὲ ὅλα τὰ θεατρικὰ ἔργα τοῦ Καζαντζάκη εἶναι καὶ σὲ τοῦτο παρατηρεῖται μιὰ κάποια θεατρικὴ οικονομία. Ὅμως ἡ πληρότητα τοῦ λόγου καὶ ὁ συγκερασμός τοῦ ποιητικοῦ στοιχείου μετὰ τὴ θεατρικὴ ἔκφραση, ὀδηγοῦν σὲ ἕνα θαυμάσιο ἀποτέλεσμα καὶ ὁ θεατὴς κυριολεκτικὰ γοητεύεται.

Ἡ ὑπόθεση τοῦ ἔργου βασίζεται στὸ γνωστὸ μῦθο τοῦ Θησέα, τὸ γιὸ τοῦ βασιλιά Αἰγέα ποὺ γιὰ ἐννιά χρόνια εἶναι ἀναγκασμένος νὰ στέλνει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὴν Κρήτη ἑπτὰ νέους καὶ ἑπτὰ νέες τροφή στὸ Μινώταυρο. Τὸν τρίτο χρόνο ὁ Θησεῖας, ἐπικεφαλῆς αὐτῆς τῆς μακάθριας ἀποστολῆς ἐρχεται στὴν Κρήτη ἀποφασισμένος νὰ παλαίψει μετὰ τὸ Μινώταυρο καὶ ἢ νὰ νικήσει ἢ νὰ νικηθεῖ. Ὅμως στὸ τέλος δὲν συμβαίνει οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο γιατί ὁ Θησεῖας μετὰ τὴ βοήθεια τῆς Ἀριάδνης καταφέρνει νὰ δαμάσει τὸ θηρίο καὶ ὁ Ταυροκέφαλος θεὸς τῆς Κρήτης νὰ μεταμορφωθεῖ σὲ «Κοῦρο». Τὸ κακὸ δηλαδή μετατρέπεται σὲ καλὸ.

Ἰδανικὸ τοῦ Καζαντζάκη εἶναι ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ χτήνος ποὺ φέρνει μέσα του καὶ ποὺ τὸν κριτὰ σὲ μιὰ κατάσταση μεικρότητας ποὺ δὲν τὸν ἀφήνει νὰ ζήσει τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία, ποὺ εἶναι καὶ ἡ ἀπόλυτη ὁμορφιά.

Μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῆς αὐλαίας ὁ Καζαντζάκης μᾶς παρουσιάζει τὸν Θησεῖα μπροστὰ στὴν πόρ-

τα τοῦ Λαθῦρινθου ἐξαγνισμένο μετὰ ἀκέραια τὴ δυναμικὴ του, ἔτοιμο νὰ ἀντιμετωπίσει τὸ θηριό. Περιμένει τὸ Μεγάλο Μίνωα νὰρθεῖ νὰ τὸν ἑξαμαρτώσει καὶ νὰ τοῦ ἀνοίξει τὴν πόρτα τοῦ Μυστηρίου τὴν πόρτα τοῦ Ἄδη ποὺ εἶναι ὁ Μινώταυρος.

Ὁ καπετάνιος τοῦ καραβιοῦ, ποὺ ἔφερε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὴν Κρήτη τὸ τολμηρὸ βασιλόπουλο τοῦ λέει νὰ ἀφήσει τὸ πάλαι γιατί εἶναι ἐπικίνδυνο καὶ

σεὶ καὶ στὰ πρόσωπα καὶ στὰ νοήματά του.

Ἐδῶ δημιουργεῖ ἕνα νέο Προμηθέα στὸ πρόσωπο τοῦ Θησέα. Πάσχει καὶ αὐτὸς καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ πεθάνει γιὰ νὰ βοηθήσει τὸν ἀνθρώπο νὰ πάει πρὸς τὰ ἀπὸ κεί ποὺ βρίσκεται νὰ θγάλει ἀπὸ πάνω του τὴ θάλασσα χτή θρώμα τοῦ χτήνου, νὰ τὸν λευτερώσει καὶ νὰ τὸν κάμει ὅμοιο μετὰ τὸ θεὸ τὸ δικὸ του θεό.

Ὅλα τὰ πρόσωπα στὸν

«στὸν ἄλλο Θησεῖα... κί στὸν ἄλλο... καὶ στὸν ἄλλο... ὡς τὸν στερνὸ τελειωτικὸ Θησεῖα...».

Ἡ Ἀριάδνη συμβολίζει τὴν πανίσχυρη ἐξουσία τῆς Κρήτης ποὺ δὲ θέλει νὰ σβῆνει τὸ μεγαλεῖο της. Γι' αὐτὸ καὶ ὀνειρεύεται ἕνα γάμο μετὰ τὸν Θησεῖα. Μιὰ σὺ ζευξὴ δηλαδή τῶν δύο κόσμων τοῦ Μινωικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὥστε τὸ παιδί τους ὁ νέος Θησεῖας ὁ νέος Μίνωας νὰ κυριέψη τὴν οἰκουμένη.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς ὁ «Κοῦρος» εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ δύσκολα ἀνεβαίνουν στὴν σκηνή. Ἡ Ἐταιρεία Θεάτρου Κρήτης τὸλμησε αὐτὸ τὸ ἀνέβασμα γιατί εἶχε ἐμπιστο

σύνη στοὺς καλλιτέχνες ποὺ ἀναλάμβανε αὐτὴ τὴν εὐθύνη.

Ὁ «Κοῦρος» παίζεται σὲ σκηνοθεσία Μιγᾶλη Μπούχλη μουσικὴ Γιάννη Μαρκόπουλου χορογραφία Ρεγγίνας Καπετανάκη καὶ κοστοῦμια - σκηνογραφία Γιῶργου Ἀνεμογιάννη.

Τοὺς πρώτους ρόλους ἐρμηνεύουν μετὰ τὴ σειρά, ποὺ ἐμφανίζονται:

Νίκος Γαλανός: Θησεῖας Τίμος Περγλέγκας: καπετάνιος, Ἐλένη Ἀνουσάκη: Ἀριάδνη, Λυκοῦργος Καλλέργης: σὲ ἑκτακτὴ συμμετοχὴ τοῦ στὸ ρόλο τοῦ Μίνωα.

Στὸ χορὸ παίρνουν μετὰ τὸν ἴθσοι: Ἀφροδίτη Λόντου στὸ ρόλο τῆς μοναχικῆς νέας, καὶ οἱ Κοντογιάννης, Ἀρώνης, Δρακογιάννης, Καψῆς, Κινδῶνης, Βερτσῶνης ὡς νέοι καὶ Μάνεση, Τσέλια Λιτρίδου, Σταυρουλάκη Ἀσκορδουλάκη, Παναγιωτοπούλου ὡς νέες.

ΕΛΕΥΘ. ΝΤΑΝΟΥ

Παραπάνω στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν «Κοῦρο». Ἀπὸ ἀριστερὰ ὁ Νίκος Γαλανός (Θησεῖας), Λυκοῦργος Καλλέργης (Μίνωας) καὶ Ἐλένη Ἀνουσάκη (Ἀριάδνη).

νὰ γευτεῖ τὴ ζωὴ μιὰ καὶ ἡ Ἀριάδνη τοῦ μῆνυσε πὼς θέλει νὰ τὸν συναντήσει τὰ μεσάνυχτα.

Ὁ Θησεῖας ταράζεται ἀπὸ τὸ μῆνυμα καὶ σκέφτεται πόσα πρόσωπα μπορεῖ νὰ πάρει ἢ Μοῖρα γιὰ νὰ δοκιμάσει μιὰ γενναία ψυχὴ καὶ ἀπελπισμένα φωνάζει: «Παρθένα ψυχὴ μου ἔχε τὸ νοῦ σου...».

Πάνω σ' αὐτὸ τὸν καμβά κεντὰ ὁ συγγραφέας τὸ μῦθο του, μετὰ τὴν ἀσπὴ στὴν του δεξιότεχνια δίνοντας ἀπέραντες προεκτά-

«Κοῦρο» εἶναι συμβολικὰ. Ὁ Μίνωας εἶναι ὁ πανίσχυρος πολιτισμὸς τῆς Κρήτης ποὺ ἐκφυλισμένος ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴ δύναμη φεύγει γιὰ νὰ δώσει τὴ θέση του στὸ νέο ποὺ ἐρχεται. Ἐκαμε τὸν κύκλο του ὅπως ὅλοι οἱ πολιτισμοί, ποὺ ἀνατέλλουν καὶ δύουν. Πορεία ποὺ εἶναι προδιορισμένη ἀπὸ τὴ Μοῖρα.

Ὁ Θησεῖας συμβολίζει τὴ νέα γενιά τὸ καινούργιο, ποὺ μιὰ μέρα κι αὐτὸς θὰ δώσει τὴ θέση του

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Μυλωνογιάννη 25

(ἄνωθεν Φαρμακείου Ρουκουτάκη)

Ἀέχεται καθημερινῶς 6-9 μ.μ. ἐκτὸς Σαββάτου

Τηλέφωνον } Ἰατρείου 52.949
 } Οἰκίας 53.924

Χυμβεβλημένος μετὰ τοῦ Δημοσίου

..ΑΛΦΑ-ΔΕΛΤΑ..

ΓΑΛΒΑΝΙΣΜΕΝΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ

ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑ

Τὰ θερμοκήπια τύπου Κ) 73 εἶναι μεταλλικὰ ἰσχυρά, ἱκανὰ νὰ ἀντιστέκωνται σὲ ἀνέμους ταχύτητας 100 χιλιομ. Εἶναι λυόμενα καὶ ἀπλά, εἰδικὰ κατασκευασμένα γιὰ τὶς κλιματικὲς συνθῆκες τῆς χώρας μας.

Ὁ μεταλλικὸς σκελετὸς τοῦ θερμοκηπίου Κ) 73 εἶναι ΓΑΛΒΑΝΙΣΜΕΝΟΣ «ΕΝ ΘΕΡΜΩ» ΜΕ ΟΛΙΚΗ ΕΜΒΑΠΤΙΣΗ. Τὸ γαλβάνισμα αὐτὸ προστατεύει τὸ σκελετὸ ἀπὸ τὴ σκουριά καὶ ἐξασφαλίζει μεγάλη διάρκεια ζωῆς.

Τὰ θερμοκήπια Κ) 73 στερεώνονται στὸ ἔδαφος μετὰ εἰδικούς μεταλλικούς πάσσαλους καὶ σὲ ὀρισιμένες θέσεις μπαίνει μετὰ τὸν, γιὰ ἰσχυρότερη στερέωση.

24-27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

4ΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

ΛΑΚΩΝΙΑ

- ΜΕΣΣΗΝΙΑ